

ק"ג א תי"א פ"א תכל'
הדרים הלכה ב סמג
לחזון רמב פוס"ט י"ד
סי' קל"ד סמ"ג :

לֵד ב' מ"ו שם הלכה כח
ופי"ב מהל' גדלים
הלכה יג עוש"ע י"ד
ס'מן רל"ד סמ"ק כס :

לֵךְ ג מִי פֶה מִסֵּל
בְּדֵרִים הֶלֶסֶס סֶסֶס
לְחִיץ רֶמֶס פֶּסֶס יֵד
סִימָן רֵלֶס סֶסֶס :

לו ד מיי פ"א חסל'
 שווען סלכס א סמ
 עשין כס שווען ח"מ
 ס"י קפס סעיף א :

שנערה המאורסה לאחר
דרך של אב ובעל דשהן
תנשא ובגמרא מפרש הך
מעה: שאם תכנס לרשותו

אזני יסול להפד - לפי שאין הצעל
מיפד בקדומין: (גמ') בעי רמי בר
חמא בעל מזה סיפר בלא שמועה -
בגון שלא שמע ולא ידע כלל אם
נדרה אם בלא מזה סיפר נזה על
הספק: בלא דברים שמדרת וכו'
מופרי: והוא - בעל דקבעי רמי בר
חמא ל"ש ארזים ולא שנא בעל ולא
שנא חאציה בטלוח מספקא ליה:

מתני' "דרך תלמידי חכמים עד שלא היתה בתו יוצאה מאצלו אומר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי הן מופרין וכן הבעל עד שלא תכנס לרשותו אומר לה כל נדרים שנדרת עד שלא תכנס לרשותי הרי הן מופרין שמשנתכנס לרשותו אינו יכול להפר : **גמ'** בעי רמי בר חמא בעל

מדת שיפור בלא שמעיה ושמע אשה חוקק
הוא או בלא חוקק הוא אמר רבא ת"ש חדר
תלמודי חכמים עד שלא יצאת בתו מאצלו
אמר לה כל נדרים שנדרת בתוך ביתי הרי
הן מופרין והא לא שמע לבי שמע הוא
דמיפ' א"כ כי לא שמע למה ליה למימר
הא קמשמע לן אורחיה דצורבא מרבנן
לחדורי ת"ש מספא וכן הבעל עד שלא
הכנס לדרשותיו אמר לה הכא נמי דאמר לה
לבי שמענא ת"ש* האומר לאשתו כל נדרים
שתדורי עד שאבא ממקום פלוני הרי הן
קיימין לא אמר כלום הרי הן מופרין רבי
אליעזר אומר* מופר והא לא שמע הכא נמי
דאמר לבי שמענא ולמה לי מן השתא
לבי שמע ליפ' לה קסבר דלמא
מטרידנא חזיא שעתא-תא שמע* האומר
לאפטרופוס כל נדרים שנדרת אשתי

וישמע חכם דוחק הוא זה נתי דוחק
 אלא חורחא דמיתלא נקט : אמר
 רבא ת"ש דרך תלמודי כחמים וכו'
 והא לא שמע דא דוחקתי כל גדרים
 שבע על שבע דלי שבע ושבעיה הוא
 ניה למימר גדר פלוני ופלוני : לבי
 שמע הוא דמיפר : כשבעת אח"כ
 גדרים שגדרה חוזר ומפר אותן :
 א"כ בי לא שמע למא ניה למימר :
 מה לו לספר על הספק פלוגה
 מועלת בין שסופי תורה ולחבר
 כשבעת גדרים : אורחיה דלורבא
 מרבנן לנאדורי : דרבי של ת"מ לחזר
 עליה ולומר לה כל גדרים שגדרת הרי
 הן מופרים דיי להכתיבה בדברים
 שמתוך כך היא נסתת אל לבה ואומרת
 גדר פלוני גדרתו ואח' מפר ובי תימא
 נדר לן דלחוקי בפנין דבהי לימא לה
 דאמר לה לבי שמענא כלומר דקודם
 שמיעה חומר לחזר לה מפר לבי לבי
 שמענא ומהי דהיי מתירלא לקמן
 י"ל לא דמי דלקמן כי מתרגימן דבי
 ה"מ בחומר לנאדורי דלי שמע נמי
 בדרשותיה קיי"מ ומש"ל מהי אכל
 הכא דלי שמע כדרי ינאה מרשות
 אכ' שביי שבעה כי חומר לה לבי

בן' - מפרש בגמרא: אם משכנע
 יין הבעל חסר בקודמין: וכן' מסו
 על גדרים שגדרה אחת יח' מפרים
 מי' בזה אי' מי' למפר בזה שמעיה:
 ושמע איש דוקא סוף. דאין חסר

אלא אס כן שמע : וסא לא שמע
וסיני מני מפר להו : לני שמע סוא
דמיפר : דהא דמיפר להו לא מאס
דהשתא מיפר בלא שמיעה אלל לני
שמע טיה לנדר לה"כ : ליהוי מפר
בזה הפרה שמיפר להו זמן שהיא
ברשותו : א"כ : דאכתי לא שמע ולא
הו מופרים בהפרה וז למה ליה למימר
השתא לא האל מנהי ולא מדי : **לסדורי**
לחזור ולברוק אחר בזה אס יש עליה
סוס נדר דליפר לה שאל תבא לני
מסאל : **ס"ט סואמר לאסמו סוי**
כן קיימן לא תמר כלום : עדיין לא
בא הגדר נעולם והיאך יכול לקיימו
כגון דאמר לה לני שמענא : יכו
מופרים : ומאחר דהפרה תליא
בשמיעה למה ליה למימר השתא לני
שמע מפר לה : **קסבר דלמא מפרידי**
סטיא יפא : בטעם ששמע הגדר
שמא יפא סורוד ולא יפרט : א"ש
יפרנו וגו' ולא שליח **ואפי' ר' יאשיה**
אית ליה דשלווה של ארס כמנוה אז
לאו מאס דכתיב אשה יפרט וסיני
מני משוי שליח כל זמן שלא גדרה
הא לא שמע לגדרה אלל לאו ושמע
לאו דוקא ואסני מני משוי שליח :
דאמר

הפר לה יכול יהו מופרין
ע דברי רבי יאשיה אמר
*שלוש של אדם כמותו
זרת הכתוב הוא אישה יקימנו
אדם כמותו והא לא שמי' ליה

הכא
מ"ל דלורחא דלורבא מרענן להדורי .
כו הכי לני שמענא דסבירא לכו דהי
ר בקודמן אפי' הכי נהי דגבא אב
תך הפרה דאשנא אב לא מני עבד
מני עטמא דאשנא דלין דבעל משר
מני דריוס כדרי הפרה "דבעל קורס
נא שהפך לה הוא דחילא הפרה דליה
וכ' הרי הן קיימן לא אמר כלום .
לא שמע . לכו מדור"א בחדא פטירה
מהדרי ליה חננה דכין דלא בלו
לני שמע . ולאדך נסחי דגרסי לעיל
הוא חומר שמע לני ורסני
ינ' מכלן ועד סתא . משאלא לנדך
כבס דרמנא אישה תרי זמני משמע
זמני זמנ' : דהא לא שמע ליה . כלומר
זמני זמני של אדם כמותו הוא
מדוי דבעל לא מני מפר ושלם מני
דני אשמו קורס שמדור דלי לנדבן הוי
ר כיון דאכתי לא גדרה אשמו ושלם
דא לא שמע שליח נמי לא מני מפר .
הכא

אז דאן הספד מעלעט פד שיטעט למה
גרוסות - בין הקס לה לא אחר כלום שאפי'
הא לא שמים ליה - ושמיעת האפוקרופוס איז
מיפד מתי נמי משוי שניה להפד נדריש על
דמחזק דה פירכא משוי לה הא"ס בנז

מבוא ועד שאבא ממקום פלוני חפר
הלמוד לומר ^ואישה יקימו ואישה
לו רבי יוחנן מצינו בכל התורה כולה
ואפילו רבי יאשיה לא קאמר אלא *משום
ואישה יפרגו אבל דבול עלמא *שלוהו של

[illegible]

שמענא מחר הוה הרי בשעת שמיטה
 כך היא הגירסא במקרא ספרים ולא
 דבי היכי דאז לאחר שמיטה לא מני
 מניין לתרווי דאמר לבי שמענא גז
 הרי משום דבנאון נפקא ליה מרש
 בקודמן משום דאסתק ליה אז אז
 שפלת נהי דבי חילא לה הפרה דב
 ואזאז לרופא מעליא דאז בדי ב
 כדמרש טעמא לקמן במהני הרי
 אלא אפני מדרבנן דעד כאן לא
 לכולה קסא אלא הכא לב"ש מהניא
 הכא דאמר לבי שמענא גרסי הכא
 בטל מאליו כששמעט אלא דאמר ל
 עד שפאז וידיט לישנא דמכאן ולא
 דוקא אישא ולא הפליח : מצינו בכל
 בטל אלא לא בעיא שמיטה ובי חימא
 ליה חילוי שמיט בעל תרלו בתוספות
 משוי דהא מהא טעמא גופיה חוקים
 לניחא רבי ויזנן מניט בכל התורה
 מני משוי הלכך שפיר מוכח דלא בעי

ואפי' רבנו לא פליגי טעיה הלא תתם שלא בזה הסדרים לבלו הקס
מופריז פתיחתם ופר לה: דלמא תסרירדא * ביום שמיסם ולא יקס
דרום הסרירס לנדד אינן קיימין: ואזשה יפט * ולא טעיה: ש
התם טעיה להכר דכחיד למחלל לא שיר חנו שנתפס וזמ

[illegible]

(continued)

[illegible]